

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Treće tromjesečje 2021.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.
Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

3. srpnja 2021.

Prednosti ostvarene molitvom

“Pristupajmo k njemu iskrena srca i sa sigurnim uvjerenjem pošto smo očistili srca od zle savjesti i oprali tijelo čistom vodom.” (Hebrejima 10,22)

Ne može biti istinske molitve bez istinske vjere. “A bez vjere nemoguće mu je ugoditi.” (Hebrejima 11,6) Molitva i vjera su ruke kojima duša pada oko vrata bezgranične ljubavi i hvata se za ruku beskonačne sile. Bog ne prepoznaje svoju nerazumnu djecu kada se to tiče iskustva u Njegovoj istini. Vjera je aktivna, djelatna sila. Novoprobudena vjera u Krista otkriva se molitvom i slavljenjem. Molitva je olakšanje i utjeha za nevoljnu dušu. Iskreni, ponizni molitelj pred prijestoljem milosti može znati da je došao u dodir s Bogom preko božanski određenog sredstva i da je njegova prednost da shvati što Bog znači duši koja vjeruje. Moramo prvo shvatiti svoje potrebe. Moramo biti gladni i žedni života u Kristu i po Kristu. Onda ćemo Mu doći u poniznosti i iskrenosti i On će nam dati vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu. ...

Sam Krist je dobrovoljno i radosno predao sebe da ispuni Božju volju. “Ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, i to do smrti na križu.” (Filipljanima 2,8) S obzirom na sve što je On učinio, treba li nam biti teško odreći se sebe? Hoćemo li se povući da ne budemo sudionici u Kristovom stradanju? Njegova smrt trebala bi pokrenuti svaku nit našeg bića, čineći nas spremnima da posvetimo Njegovom poslu sve što imamo i što jesmo.

Kad razmišljamo o onome što je On učinio za nas, srce nam treba biti ispunjeno zahvalnošću i ljubavlju, a mi se trebamo odreći sebičnosti i grijeha. Koju će dužnost srce odbiti pod pokretačkim utjecajem Božje i Kristove ljubavi? “S Kristom sam razapet”, izjavio je apostol Pavao. “Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.” (Galaćanima 2,20)

Pozivam vas da se povjerimo Bogu u samoodricanju i požrtvovnoj poslušnosti. Vjera u Krista uvijek vodi k voljnoj, radosnoj poslušnosti... (*Letter 301, 2. studenoga 1904.*)

10. srpnja 2021.

Sadašnje prednosti i koristi u budućnosti

“Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa, koji namjesto određene mu radosti podnese križ ne mareći za sramotu te otada sjedi s desnu Božjeg prijestolja.” (Hebrejima 12,2)

Uvijek trebamo njegovati osjećaj zahvalnosti prema onima koji su nam ukazali pomoć u vrijeme potrebe. Ovi osjećaji koji se mogu tako lako izazvati ljubaznošću i nesebičnošću naših prijatelja trebaju odgovoriti na ljubav i suosjećanje našeg dobronamjernog nebeskog Prijatelja. ... Prijateljstvo koje izražava najbliža rodbina i prijatelji, otkrivenje Isusa Krista toliko nadmašuje da je prvo nijemo i bezizražajno u usporedbi s drugim. Prirodno je da nam srce njeguje osjećaje najtoplije naklonosti prema onima koji su pretrpjeli ili učinili nešto za nas. ...

Zar prizor Kristovog križa neće probuditi svaki mogući osjećaj zahvalnosti? Zar neće odnijeti hladnoću i ravnodušnost koji otvrdnjuju osjećaje pred velikom žrtvom učinjenom zbog nas? ...

Sotona, neprijatelj duša, stalno radi sa svojim izumima i zavodenjem, krađuci osjetljivost duhovnih osjeta i umrtvljujući osjećaje prema onome što za nas ima najveće značenje. Kod svih malih životnih događaja osjećaji se slobodno izražavaju, ali kad je pred nama nešto od vječne vrijednosti, osjećaji su sputani, vezani kao magičnim uzicama. ...

Postoji toliko mnogo onih koji trpe odricanje i uz značajne žrtve vode život koji im obećava prednosti u budućnosti. Oni se odriču sadašnje udobnosti zbog pomisli na uživanje u budućnosti i to je onda za njih poravnanje, ali ovdje Isus obećava vječni život kao nagradu za poslušnost i — ako su neke beznačajne zemaljske koristi žrtvovane za neko buduće dobro — koliko bi više lagodnosti, zadovoljstva i sadašnjih ovozemaljskih prednosti trebalo žrtvovati za neusporedivo bogatstvo i slavu budućeg besmrtnog života. Ne dopustite da čarolija ovozemaljskih privlačnosti ukrade osjećaje prema Bogu i otvrdne srce za vječno dobro. ... Čuvajte Isusa u svetištu svojeg srca. Ljubite Ga svom svojom dušom. (*Letter 15a*, 15. studenoga 1871.)

17. srpnja 2021.

Sveti Duh — poklon nad poklonima

“Ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, i to do smrti na križu.” (Filipljanima 2,8)

Kristovo poniženje i stradanje u neposrednoj je vezi s Njegovim uzvišenjem. Mogao je postati Spasitelj i Otkupitelj samo nakon što je prvo bio Žrtva. Kako je velika tajna pobožnosti otkrivena u Kristu! Pošto je uzdigao Zakon i učinio ga slavnim, prihvaćajući njegove uvjete u spašavanju svijeta od propasti, Krist je požurio na Nebo da završi svoje djelo i ostvari poslanje šaljući Svetoga Duha učenicima. Tako je svoje vjerne osvjedočio da ih nije zaboravio iako je sada u prisutnosti Boga, u kojemu je zauvijek punina radosti. Sveti Duh se trebao spustiti na one u ovom svijetu koji su ljubili Krista. Time će biti osposobljeni, kao i proslavljanjem njihove Glave, da prime svaki dar koji je potreban za ispunjavanje njihove zadaće. Životodavac je držao u svojim rukama ne samo ključeve smrti, već i cijelo Nebo prepuno bogatih blagoslova. Predana Mu je sva vlast na Nebu i na Zemlji i, zauzevši svoje mjesto u nebeskim dvorovima, mogao je darovati te blagoslove svima koji Ga primaju.

Krist je rekao svojim učenicima: “Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.” (Ivan 16,7) To je bio poklon nad poklonima. Sveti Duh je bio poslan kao najveće, neprocjenjivo blago koje čovjek može primiti. Crkva je krštena silom Svetoga Duha. Učenici su bili opremljeni da idu naprijed i objavljuju Krista, prvo u Jeruzalemu, u kojem je učinjeno sramno djelo nepoštovanja zakonitog Kralja, a zatim u sve krajeve Zemlje. ...

Kako su potpuni i besplatni blagoslovi udijeljeni svima koji dolaze Bogu u ime Njegovog Sina! Ako ispune uvjete postavljene u Njegovoj riječi, On će otvoriti nebeske ustave i izliti blagoslov na njih da neće biti dovoljno mjesta da ga prime. ... Ako se Božji narod posveti poslušnošću Njegovim propisima, Gospodin će raditi u njegovoj sredini. On će obnoviti ponizne, skrušene duše čineći njihov karakter čistim i svetim. (*Manuscript 128, 28. studenoga 1897.*)

24. srpnja 2021.

Gospodnji način razmišljanja

“Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.” (Izaija 8,20)

Gospodnji način razmišljanja, jasno naveden u Njegovoj Riječi, treba biti naše pravilo života. Cijelo biće treba biti pod vlašću Onoga koji od početka zna kraj. Biblija, i samo Biblija, treba biti naš vodič. Moramo pratiti i slušati životodavna načela Neba, a ne samo svoje sklonosti. Božja mudrost i sila, djelujući na prijemčivo srce, dovodi um i karakter u sklad sa zakonima i pravilima Neba. Svatko od nas pojedinačno mora biti vođen Svetim Duhom kako bi prenosio svijetu velike činjenice o istini i pravdi. ...

Nama je naredeno da podignemo glas upozorenja pred ljudima. Sada ne smiju iznevjeriti stražari. Oni moraju biti trijezni u molitvama da bi mogli imati jasno razumijevanje svoje obveze Onome koji je, iako Jedinorođeni Božji Sin, došao na naš svijet kako bi oteo muškarce i žene sotonskoj upravi.

Mi trebamo upućivati i voditi ljude da gledaju na Kristov primjer, da shvate svoju obvezu prema Njemu, čiji su stvaranjem i otkupljenjem. On je vlasnik svakog muškarca, žene i djeteta koji dolaze na svijet. To je postao plativši otkupninu. Ako pala ljudska bića pristanu postati sinovi i kćeri Božje svojevoljnom poslušnošću, oni će postati jedno s Kristom. Spasitelj ih je otkupio dajući svoj život da plati kaznu za grijeh. ... Oni koji su istinski obraćeni, otkrit će spasonosnu Kristovu milost trudeći se u radu za ove duše koje je Sotona zaslijepio. U svojem životu Božji radnici trebaju pokazati moć istine i pravde. Svijet će se uskoro suočiti s velikim Zakonodavcem zbog Njegovog prekršenog Zakona. Pomilovanju se mogu nadati samo oni koji se odvrćaju od grijeha i okreću poslušnosti.

Moramo podići zastavu na kojoj je napisano: “Zapovijedi Božje i vjera Isusova” (vidi Otkrivenje 14,12). ... Moramo probuditi vjernike, kao i one koji ne kažu da se drže nekog posebnog ispovijedanja vjere, da uvide i poštuju zahtjeve zakona Neba. Mi trebamo uzdići ovaj Zakon i učiniti ga slavnim. Trebamo probuditi one koji su utonuli u duhovni drijemež. (*Letter 138*, 12. prosinca 1910.)

31. srpnja 2021.

Kad Istina usmjerava život

“Isus im ponovo progovori: ‘Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.’” (Ivan 8,12)

Gospodin Isus je uzeo na sebe obličje grešnog čovjeka, zao-grćući svoju božansku narav ljudskom. Bio je svet kao što je Bog svet. Da nije bio bez mane ili mrlje grijeha, ne bi mogao biti Spasitelj čovječanstva. Onaj komu nije bilo potrebno otkupljenje, bio je nositelj grijeha. Jedno s Bogom u čistoći i svetosti karakter-a, mogao je prinijeti žrtvu pomirnicu za grijeha cijelog svijeta.

Krist je svjetlo svijeta. Preko Njega svjetlo svijetli usred moralne tame. Da nije bio svjetlo, tama se ne bi primjećivala jer svjetlo otkriva tamu. Što je jasnije svjetlo, to je izrazitija suprotnost između svjetla i tame. Kad bi svjetlo bilo uklonjeno, ne bi bilo ničega drugog osim tame.

Krist je objavio u kakvom se položaju nalazimo: “Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.” (Ivan 8,12) On je sam sjajna zvijezda Danica. On je Sunce Pravednosti, svjetlo slave svojega Oca. On je “Svjetlo istinito, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka.” (Ivan 1,9) Liječnik i Iscjelitelj došao je obnoviti Božji moralni lik koji je bio izgubljen zbog grijeha.

Kada Krist boravi vjerom u duši, On čini onoga tko Ga ljubi svjetlom u Gospodinu. Točno je da mnogi koji kažu da vjeruju u istinu imaju samo vjeru po imenu. Oni nisu izvršitelji riječi. Oni kažu da vjeruju, ali ih to priznanje neće obratiti. ...

Kad Krist boravi u srcu, Njegova prisutnost se vidi. Kristov Duh se otkriva preko dobrih i plemenitih riječi i djela. Izražena je i ljupkost naravi. Nema uzburkanih strasti, tvrdoglavosti, zlih pretpostavki. Nema mržnje u srcu zbog toga što neke zamisli i metode ... nisu prihvaćene i cijenjene od strane drugih. ...

Kada istina upravlja životom, tu je čistoća i sloboda od grijeha. Slava, punina, potpunost plana Evandelja ispunjeni su u životu. Svjetlo istine zrači u hram duše. Razumijevanje se ukorjenjuje u Kristu. (*Manuscript 164, 14. prosinca 1898.*)

7. kolovoza 2021.

Hoditi Isusovim stopama

“Jednome dade pet talenata, drugome dva, trećemu jedan: svakomu prema njegovoj sposobnosti. I zatim otputova.” (Matej 25,15)

Podimo Kristovim stopama u svoj poniznosti istinske vjere. Uklonimo svaku samouvjerenost pokoravajući se, iz dana u dan i iz sata u sat, Spasitelju i stalno primajući i objavljujući Njegovu milost. Molim one koji tvrde da vjeruju u Krista da hode smjerno pred Bogom. Njega vrijeđa naš ponos i oholost. “Ako, dakle, tko hoće ići za mnom,” izjavljuje Isus, “neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!” (Matej 16,24) Samo one koji provode ovu Njegovu riječ On će prepoznati kao svoje vjerne. “A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime: koji nisu rođeni ni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego — od Boga.” (Ivan 1,12.13)

“I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama.” (redak 14) O predivnog li napuštanja dostojanstva! Knez Neba, Zapovjednik nebeskih vojski, spustio se sa svojeg uzvišenog položaja odloživši svoj kraljevski ogrtač i kraljevsku krunu i zaogrnuo svoju božansku narav ljudskom da bi mogao postati božanski Učitelj svih slojeva ljudi i živjeti pred njima životom slobodnim od svake sebičnosti i grijeha, dajući im primjer kakvi mogu postati Njegovom milošću.

“I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca — pun milosti i istine.” (Ivan 1,14) Slava Bogu za ove predivne izjave! Mogućnosti koje su nam tu prikazane gotovo da su prevelike za naše shvaćanje i posramljuju našu slabost i naše nevjerovanje. Ja slavim Boga što vjerom mogu vidjeti svojeg Spasitelja. Moja duša prihvaća veliki dar. Naša jedina nada u ovom životu jest da pružimo ruku vjere i uhvatimo ruku ispruženu da nas spasi. “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) Kad bismo pogled odvratili od sebe i gledali na Isusa, čineći Ga svojim vodičem, svijet bi u našim crkvama vidio silu koju sada ne vidi. (*Manuscript 166*, 30. prosinca 1905.)

14. kolovoza 2021.

Potreba za obnovom

“Ali sada, dok služite Bogu, pošto ste oslobođeni od grijeha, imate za rod posvećenje, a za svršetak vječni život. Jer je plaća grijeha smrt, a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 6,22.23)

Što je poniznost? To je osjećaj grešnosti i nedostojnosti koji vodi u pokajanje. Prvo moramo biti uvjereni u zloćudnost bolesti da bismo osjetili potrebu za izlječenjem. Oni koji ne shvaćaju grešnost grijeha, nisu u stanju procijeniti vrijednost otkupljenja i potrebu da budemo čisti od svakog grijeha. Grešnik mjeri samog sebe po sebi i po onima koji su grešnici kao i on. On ne gleda na Kristovu čistoću i svetost. Međutim, kada Božji zakon izazove osvjedočenje u njegovom srcu, on kaže s Pavlom: “Da, ja sam nekoć živio kad nije bilo Zakona. Ali kad dođe zapovijed, grijeh počeo živjeti.” (Rimljanima 7,9) ...

Bog je stvorio čovjeka za svoju slavu. On neće i ne može trpjeti prisutnost grijeha na području svoje vladavine. Ako u Crkvi ima onih koji namjerno griješe protiv Boga, treba iskoristiti svaki mogući način da budu dovedeni do pokajanja. Ako se to ne učini, Božje ime bit će osramoćeno. On je previše čist da bi s odobravanjem gledao na bezakonje. ... Adamov grijeh bi se po crkvama danas smatrao jednostavnom pogreškom, koji odmah treba biti oprosteno i da više ne bude spomena na njega. Ali Božje mjerilo je visoko i Njegova riječ nepromjenjiva, a svaka sebična i lakoma navika je gad pred Njim. Srca vjernika trebaju biti očišćena, posvećena, oplemenjena, uzdignuta. ... Podignite pogled, braćo moja. Je li Evanđelje izgubilo svoju moć da osvaja srca? Zar je utjecaj Kristovog Duha zamro u srcima koja onda zbog toga nisu očišćena, posvećena i pripremljena za Njegovo djelovanje? Ne; mač Duha, Riječ Boga živoga, još uvijek je s nama, ali prema njoj se moramo odnositi s ozbiljnošću. Upotrijebimo ga kao Božji posvećeni ljudi u starim vremenima. Svojom živom, oživljavajućom silom On će pronaći put do srca. ... (*Manuscript 2, 2. siječnja 1900.*)

21. kolovoza 2021.

Božje sam dijete

“Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi — ako zbilja (kao što jest) trpimo s njim — da s njim budemo i proslavljeni.” (Rimljanima 8,17)

Utjecaj milosti je tu da omekša srce, da usavrši i očisti osjećaje, dajući s Neba rođenu obazrivost i osjećaj za pristojnost. Kršćanin ne može biti ohol, jer onda nije nalik na Krista. Spasitelj svijeta, grešnikova Zamjena i Jamac, kaže: “Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28) ... Zato imajmo stalno na umu da krotki i ponizni Isus ima duh i težnje osvajača. Golemi posjedi kojima upravljaju zemaljski moćnici ne uobličavaju odgovarajuću pozornicu za ostvarivanje Njegove milosti, izražavanje Njegove ljubavi i pokazivanje Njegove slave. Onaj koji u istini i iskrenosti ljubi Gospodina Isusa Krista, ljubiti će i one za koje je Krist umro da bi ih spasio i rado će iskoristiti svaku priliku da služi Kristu preko Njegovih učenika.

Na svoj život moramo gledati kao sinovi i kćeri Božje, kao suradnici Isusa Krista, živeći za plemeniti cilj. Mi smo predstavnici Isusa Krista u karakteru i moramo Mu služiti s nepodijeljivim osjećajima. Ne samo što ćemo otkrivati činjenicu da ljubimo Boga, već ćemo u skladu s Njegovim svetim karakterom, živjeti čistim, savršenim životom. Moramo živjeti savršeno jer gledajući na Isusa, u Njemu vidimo oličenje savršenstva i veliko Središte u kojem je usredotočena naša nada u vječni život i sreću, a koji nas vodi k jedinstvu i skladu. ...

Život kojim sada živimo moramo živjeti vjerom u Isusa Krista. Ako smo Kristovi sljedbenici, naš život neće biti sastavljen od djelića jeftinih grčevitih postupaka u skladu s okolnostima i okolinom — trzaja u djelovanju koji otkrivaju da nama gospodare osjećaji i da se prepuštamo malim izljevima bijesa, zavidljivom iznalaženju pogrešaka, ljubomori, oholosti i sebičnosti. To nas sve ostavlja neusklađenim s uravnoteženim životom Isusa Krista, a ako zadržimo ove nedostatke, ne možemo biti pobjednici. ... (Letter 78, 22. siječnja 1893.)

28. kolovoza 2021.

Nepogrešiva sigurnost

“Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost.” (Daniel 12,3)

Mnogi, veoma mnogo njih, bit će strašno iznenađeni kada Gospodin iznenada dođe kao provalnik noću. Bdijmo i molimo se da nas, kada dođe iznenada, ne zatekne na spavanju. Duša mi je duboko uznemirena dok razmišljam koliko bismo trebali učiniti za duše koje propadaju. Danielovo predviđanje: “Mnogi će istraživati, i znanje će se umnožiti” (Daniel 12,4 — Živa riječ), treba se ispuniti našim davanjem poruke upozorenja; mnogi će biti prosvijetljeni u pogledu sigurne proročke riječi. ...

Vjerujemo i imajmo povjerenja, i razgovarajmo o vjeri, nadi i hrabrosti! Neka hvala Bogu bude u našim srcima i na našim usnama češće nego dosad. “Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu.” (Psalam 50,23) Neka vaš um bude usmjeren k Bogu i prepoznajte Kristovu ljubav kao što je otkriva Božja riječ. Ova Riječ je život. Razgovarajte o Kristu, pozovite druge da Ga sagledaju kao Otkupitelja.

Naša je prednost da se odmaramo u aktivnoj, živoj vjeri u Krista kao Životodavca. Prednost je razumjeti sa svima svetima koja je tu širina, dužina, dubina i visina i spoznati ljubav Kristovu koja nadilazi svaku spoznaju i ispuniti se svakom puninom Božjom. Razmišljajmo o Kristu kao o Onome u kome boravi svaka punina. Promatrajući Ga kao svojega osobnog Spasitelja, cijenit ćemo vrijednost Njegove spasonosne milosti. Trebamo razmišljati o Isusu više nego dosad. Trebamo Mu davati slavu u svojem srcu. Trebamo govoriti o ljubavi koja je toliko obilato izražena prema nama. Svakako imamo razloga slaviti Boga svojim srcem i dušom i glasom govoreći: hvalit ću Gospodina zbog Njegove velike ljubavi kojom me je ljubio. ...

Uzdignite Njega, Krista s Golgote, uzdignite Ga da Ga svijet može promatrati. Govorite o Njegovoj dobroti, pjevajte o Njegovoj ljubavi i dajte Mu velikodušnu zahvalnost svojeg srca. (*Letter 12, 23. siječnja 1897.*)

4. rujna 2021.

Božji savršeni planovi

“Vjerom se preseli u obećanu zemlju kao u tuđu i nastani se u šatorima skupa s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, jer je očekivao grad s temeljima kojemu je Bog graditelj i tvorac.” (Hebrejima 11,9.10)

Isus se uznio k Ocu kao predstavnik ljudskog roda i Bog će dovesti one koji odražavaju Njegov lik da promatraju i dijele s Njim Njegovu slavu. Postoje domovi za zemaljske hodočasnike. Tu su i haljine za pravednike, s krunama slave i palmama pobjede. Sve što nas je zbunjivalo u Božjoj providnosti tada će biti objašnjeno. Zamršene pojedinosti, teške za razumijevanje tada će biti objašnjene. Tajne milosti razvit će se pred nama. Tamo gdje smo svojim ograničenim razumom nailazili samo na zbrku i neispunjene namjere, vidjet ćemo najsavršeniji i najljepši sklad. Saznat ćemo da je beskonačna ljubav odredila iskustva koja su izgledala najizazovnija i teško podnošljiva. Kad budemo shvatili nježnu brigu Onoga koji je činio da sve to zajedno bude za naše dobro, radovat ćemo se neizrecivom i proslavljenom radošću.

Bol ne može postojati u nebeskom ozračju. U domu otkupljenih neće biti suza, pogrebnih povorki, nikakvih obilježja žalosti. “I nijedan građanin neće reći: ‘Bolestan sam!’ Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.” (Izaija 33,24) Bogata plima sreće teći će i produbljivati se kako se vječnost bude odvijala. Razmišljajte o ovome; govorite o tome djeci patnje i tuge i pozovite ih da se raduju u nadi.

Što bliže dođemo k Isusu, to ćemo jasnije uvidati čistoću i veličinu Njegovog karaktera, a manje ćemo osjećati da trebamo uzdizati sebe. Suprotnost između našeg i Njegovog karaktera navest će nas na poniznost duše i duboko preispitivanje srca. Što više budemo ljubili Isusa, to će potpunije naše “ja” biti poniženo i zaboravljeno. ... Onaj koji je krotak u duhu, najčistiji i najviše nalik djetetu, bit će ojačan za bitku. Bit će osnažen Njegovim Duhom za unutarnjeg čovjeka. ... Kada smo u neprilici, čak i prije nego što smo Mu iznijeli ono što nas uznemirava, On pravi planove za naše izbavljenje. (*Letter 73*, 1. siječnja 1905.)

11. rujna 2021.

Kristov život ponizne poslušnosti

“I premda je bio Sin, iskustveno nauči poslušnost od onoga što je pretrpio te postigavši savršenstvo, postade svi-ma koji mu se pokoravaju uzrok vječnoga spasenja.” (Heb-rejima 5,8.9)

Krist je došao na naš svijet i živio u seoskom domu. Nosio je najbolju odjeću koju su Mu roditelji mogli pružiti, ali je to bila skromna odjeća seljaka. Hodao je neravnim putovima i penjao se strmim obroncima brda i planina. Kada je hodao ulicama, naoko je bio sam zato što ljudske oči nisu mogle vidjeti Njegove nebeske pomoćnike. Izučio je stolarski zanat da bi mogao staviti pečat odobravanja na sav pošten rad svima koji časno i oplemenjujuće rade s očima usmjerenim prema Božjoj slavi. ...

Krist, Gospodar cijele Zemlje, bio je skromni radnik. Bio je nepriznat, zanemaren i prezren. Držao se svoje punomoći i vlasti koja je potjecala iz vrhovne uprave, od Vladara Neba. Anđeli su bili Njegovi pomoćnici zato što je Krist činio djela svojeg Oca u istoj mjeri dok je naporno radio za drvodjeljskim stolom, kao i dok je činio čuda pred mnoštvom. Međutim, krio je tu tajnu od svijeta. Nije svojem imenu pridavao nikakve uzvišene titule da bi objasnio svoj položaj, već je živio u skladu s Božjim kraljevskim zakonom. Njegov je rad morao otpočeti posvećujući poniznu djelatnost radnika koji su se mučili za svakidašnji kruh. Da je Krist proveo svoj život među velikima i bogatima, radnički svijet bio bi lišen nadahnuća koje mu je Gospodin namijenio.

Kristov je život bio krotak i ponizan. Izabrao je takav život da bi mogao pomoći ljudskoj obitelji. Nije zauzeo svoje mjesto na prijestolju kao Zapovjednik cijele Zemlje. Odložio je svoju kraljevsku odoru i položio svoju kraljevsku krunu da bi se izjednačio s ljudskom obitelji. Nije uzeo na sebe anđeosku narav. Njegov posao nije bio ni svećenički poziv po imenovanju ljudi. ...

Oni kojima je Krist darovao vrijeme kušnje, u kojem će oblikovati karakter za nebeske stanove koje im je otišao pripremiti, trebaju slijediti Njegov životni primjer. (*Manuscript 24, 22. veljače 1898.*)

18. rujna 2021.

Služba anđela

“I Elizej se pomoli ovako: ‘Jahve, otvori mu oči da vidi!’ I Jahve otvori oči momku, i on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima!” (2. o kraljevima 6,17)

Kako malo njih razmišlja o nevidljivim bićima! Ljudi se svojim djelovanjem svrstavaju ili na Božju stranu ili na sotonsku, opredjeljujući se ili za Kneza svjetla ili kneza tame. Cijelo Nebo s velikom pozornošću promatra ljude koji izgledaju tako aktivni, a ipak nemaju nijedne misli o nevidljivom. Njihove misli nisu okrenute Božjoj riječi i njezinim uputama. Kad bi se okrenuli Božjoj riječi, bili bi zaprepašteni spoznajom da postoje bića iz svijeta dobra i zla, koja promatraju svaku riječ i djelo. Ona su na svakom skupu gdje se sklapaju poslovni sporazumi, na vijećima i sastancima za proslavljanje Boga. Na takvim javnim sastancima ima više slušatelja nego što se može vidjeti prirodnim očima i svatko od njih ima svoje zaduženje. Ta su bića Božji ili Sotonini suradnici i rade moćnije i stalnije od ljudi. Ponekad nebeska razumna bića povlače u stranu zavjesu koja krije nevidljivi svijet da bismo svoj um povukli od trke i žurbe i razumjeli da postoje svjedoci za sve što radimo i izgovorimo kada smo u poslu ili mislimo da smo sami.

Gospodin bi želio da jasno razaznajemo, kako bismo shvatili da su ta moćna bića koja posjećuju naš svijet imala aktivnu ulogu u svakom poslu koji smo nazivali svojim. Ta nebeska bića su andeoski pomoćnici koji se često prikrivaju oblikom ljudskih bića. Kao stranci razgovaraju s onima koji su uključeni u Božji posao. Na usamljenim mjestima bili su pratitelji putnika u opasnosti. Na brodovima šibanim olujama anđeli u ljudskom obličju izgovarali su riječi ohrabrenja da bi ublažili strah i nadahnuli nadom u trenucima opasnosti, a putnici su mislili da je to bio jedan od njih s kojima nikad prije nisu razgovarali.

Trebali bismo bolje nego dosad razumjeti rad ovih andeoskih posjetitelja. (*Manuscript 39, 11. ožujka 1898.*)

25. rujna 2021.

Možemo pobijediti kao Krist

“Koji je u svemu iskušán kao i mi, osim grijeha.” (Hebrejima 4,15 — Šarić)

Krist je po beskonačno velikoj cijeni, u bolnom procesu, tajanstvenom anđelima kao i ljudima, uzeo na sebe ljudsku narav. Sakrivajući svoje božanstvo, odloživši na stranu svoju slavu, rođen je kao Djetešce u Betlehemu. U ljudskom tijelu živio je prema Božjem zakonu da bi mogao osuditi grijeh u tijelu i posvjedočiti nebeskim bićima da je Zakon određen kako bi osigurao život i sreću, mir i vječno dobro svih koji ga slušaju. ...

Tajna je pobožnosti da Onaj koji je jednak Ocu zaodijeva svoju božansku narav ljudskom i ostavljajući po strani svu slavu svojeg položaja kao Zapovjednika na Nebu, spušta se korak po korak stazom poniženja, trpeći sve teže i teže ponižavanje. Bezgrešan i čist stajao je u sudnici da Mu se sudi, da se Njegov slučaj istražuje i izrekne Mu se presuda, baš pred onim narodom kojeg je oslobodio iz ropstva. Gospodin slave bio je odbačen, osuđen i, da, popljuvan. S prijezirom zbog onoga što su smatrali Njegovim uobraženim tvrdnjama, ljudi su Ga udarali po licu. ...

Pilat je izjavio da je Krist nevin, objavljujući da nije našao nikakve krivnje na Njemu. Ipak, da bi zadovoljio Židove, zapovjedio je da bude šiban, a zatim Ga predao, krvavog i u modricama, da pretrpi okrutnu smrt raspećem. ...

Krist je nosio grijehe cijelog svijeta. Pretrpio je našu kaznu — Božji gnjev protiv prijestupa. Njegove patnje obuhvatile su žestoku kušnju razmišljanja da je ostavljen od Boga. Njegovu dušu mučio je pritisak užasa velike tame. ... On ne bi mogao biti iskušán u svemu kao čovjek da nije bilo mogućnosti Njegovog pada. Bio je slobodno Biće, stavljeno na ispit, kao što je bio Adam i kao što je čovjek. Ako ne postoji mogućnost popuštanja, kušnja više nije kušnja. Kušnja dolazi i čovjek joj se odupire kada je pod snažnim utjecajem da učini pogrešno djelo, ali znajući da to može, odupire se vjerom nepokolebljivo se oslanjajući na božansku silu. (*Manuscript 29, 17. ožujka 1899.*)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com